

Bahá'u'lláh

Od písmene Bá' písmeni Há'

VE JMÉNU PÁNA NAŠEHO, NEJVZNEŠENĚJŠÍHO, NEJVYŠŠÍHO!

JIŽ DŘÍVE JSEM tě epistolou napsanou ve srozumitelné řeči arabské oslovil a nyní pro tebe tuto desku ve skvostné próze perské zjevují, bys mohl sladké melodie blízkosti Ráje nebeského v nádherné mluvě Slavíka Iráku slyšeti, melodie, jež dříve již v jazyce Hidžázu notovány byly.¹ Snad duchem čistým by ses státi mohl; nejvznešenějších stupňů vzestupu mystického dosáhnouti, aniž bys krok jediný učinil; a nejdlehlejší končiny světu významu niterného prozkoumati, aniž bys obydlí své zevnější opustil. Načež bys s vytržením božským pravou duchovní poutavost pocítil, život svůj na stezce Přítele položil a duši svou v divočině lásky Jeho obětoval. Toť vskutku význam nehybnosti v letu a letu v nehybnosti, proměnlivosti v pevnosti a pevnosti v proměnlivosti.

Pokračujme: Jasně jest, že pocestní v divočině hledání a touhy, dosažení a znovushledání stupně nesčetné a postavení nesčíslná mají. Někteří po boji duchovním a dřině tělesné z dolejších končin „není Boha“ do vznosných komnat „kromě Boha“² vystoupí, ze stínu popírání uprchnou, by v nekonečné říši ujištění dleli, a strádání bytí pomíjivého opustí pro hojnost shromáždění znovushledání. Toť nejzazší mez říše úsilí a snažení.

Jiní, aniž by sebemenší náznak „není Boha“ obdrželi, za nejvyšší obzor „kromě Boha“ projdou; aniž by byť jen krůpěj stupňů vzdání se sebe sama ochutnali, do království života věčného vystoupí; aniž by z pramene naprostého odříkání popili, vína Dávného z dní se zhluboka napijí. Duše tyto, jak těmito stupni putování procházejí a do postavení znovushledání stoupají, stezkou odlišnou kráčí a postavení odlišné zaujímají.

A další, aniž by jediný dopis z království jmen pročetli či sebemenší náznak z říše přívlastků, které ke světu tomuto přísluší, získali, se nad neviditelným obzorem věčnosti rozbřesknou a k němu se opět navrátí. V srdcích jejich průzračných se sto tisíc moří slávy vzdouvá, a přec na pohled vnější ústa jejich vyprahlá jsou; myriáda řek svatosti hruděmi jejich protéká, a přec žádné stopy tohoto viděti nejsou; knihy svrchované moudrosti Boží na deskách srdcí jejich zapsány jsou, a přec oni ni slova z nich ve světě jeví nezašeptají. V Egyptě jistoty dlí a po zemích odevzdanosti cestují. Opojení krásou a uchvácení slávou Toho, Kdož Přeslavný jest, jsou. Od srdce k srdci tajemství skrytá si šeptají, od duše k duši věci nesrozumitelné odhalují. Na čelech jejich mystéria Podstaty božské planou a z tváří jejich neporovnatelných světla Jednoty božské září. Hávem utajení se odívají a rukávem svým svět tento i svět příští zakrývají. Bez křídel létají, bez nohou chodí, bez rukou věci sevřou a drží. Jazykem neznámým mluví a mluvnici neviděnou se řídí, z nichž žádný obyvatel světa ni jediného písmene nezná, vyjma těch, jimž Pán tvůj tak umožnil. V Knize Jeho každému z nich podíl udělen byl a oni všichni toho, co předurčeno jim bylo, dosáhnou.

Jasně a zřejmé jest, že ve Zřízení tomto, v němž prapor promluvy do výše vytažen byl a svíce bystrosti zapálena, není Pána kromě Vznešeného.³ On tím jest, Kdož jeden jest ve Svě podstatě a jeden ve Svých přídomcích, jediným v království jmen a nedostižným v říši činů. Jest z titulu jména Jeho požehnaného, že mořím Jednoty božské douti se dáno bylo; jest mocí pokynu Jeho neodolatelného, že nezměnitelná nařízení osudu prosazena byla; jest vlivem moci Jeho svrchované, že příkazy osudu pevně stanoveny byly. Kdo moc má v ovzduší onom povzneseném se vznášeti či jiného milovaného nežli Jeho v lásce chovati? My všichni ve stínu Jeho dlíme a přiděl

¹ Příjemcem této desky byl Mírzá Hádí Qazvíní.

² Narážka na muslimské vyznání víry: „Není Boha kromě Boha a Muḥammad je Prorok Boží.“

³ Báb

svůj z oceánu milosti Jeho hledáme. Ať si muška, jak daleko chce, letí, nikdy délku a šířku nebes překonati nemůže, a ať si vrabec, jak vysoko chce, vzlétne, nikdy stromu nesmrtelnosti dosáhnouti nemůže.

Jelikož však všichni stejné míry duchovního porozumění nemají, určitá tvrzení nevyhnutelně učiněna budou a jako důsledek se tolik názorů odlišných objeví, kolik jen myslí lidských jest, a tolik mínění rozdílných, kolik jen věcí stvořených. To jisté a dané jest a způsobem žádným odvráceno býti nemůže. Nuže, jasné jest, že někteří ctní jsou, jiní hříšní a další vzpurní. Člověk lidí svolávati musí k lásce a věrnosti, k nadšení a spokojenosti, by hříšní napomenuti býti mohli a řady ctných se rozrůstaly. A také možné není, že by hříšníků nebylo: dokavad jméno „Vše odpouštějící“ nad obzorem bytí oslnivě září, budou ve světě stvoření hříšníci, neboť hříšníci bez jména tohoto existovati nemohou a jméno toto bez hříšníků.

Cílem Naším jest, bys věřící všechny nabádal, by si navzájem laskavost a smilování projevovali a některé nedostatky přehlíželi, by rozdily rozptýleny býti mohly; pravý soulad stanoven; a kárání a výtky, nenávisť a rozkoly, jež mezi národy epoch dřívějších viděny byly, již znovu nevyvstaly. Snad vzdělání budou a ve Vzkříšení pozdějším⁴ onomu Duchu milovanému a Podstatě bytí, oné povznesené a nezachytitelné Skutečnosti ani tu nejmenší ránu z toho, co Bod Bayánu protrpěti musel, nezasadí.

Mimoto, odpověď na dotazy tvé již dříve zaslána byla. Zřejmé jest, že ať jakákoli otázka položena, prostřednictvím oceánu milosti věčně zodpovězena bude, leč otázky tyto též břímě povinností na služebníky kladené zvětšují. To, co na příkaz Boží v perském Bayánu zaznamenáno bylo, dostatečné pro všechny jest a nikdo odpovědným činěn nebude za to, co v něm přikázáno nebylo. Zvaž, jak početní lidé v raných dnech Zjevení byli, již každičké sebemenší nařízení z něho poslechli, aniž by se i jen trochu od něj odklonili, a přec užitek žádný z toho neměli. Počátkem náboženství láska k Bohu a k Vyvoleným Jeho jest a koncem jeho jest lásku tuto služebníkům Jeho projevovati.

Při Bohu přísahám! Kdokoli, kdož v dodržování přikázání Božích selže, na způsob žádný mezi milované Jeho počítán býti nemůže, neb mezi podmínkami lásky Jeho jest přikázání Jeho dodržovati a zákazy Jeho poslouchati. Leč ježto toto dny utajení jsou a Slunce věčnosti za obzorem bytí skryto zůstává, nutno jest všechny s láskou shromáždit a je chrániti. Čas na završení přikázání a zdokonalení skutků nesporně nastane.

---

⁴ Narážka na Bahá'u'lláhovo nadcházející vyhlášení.